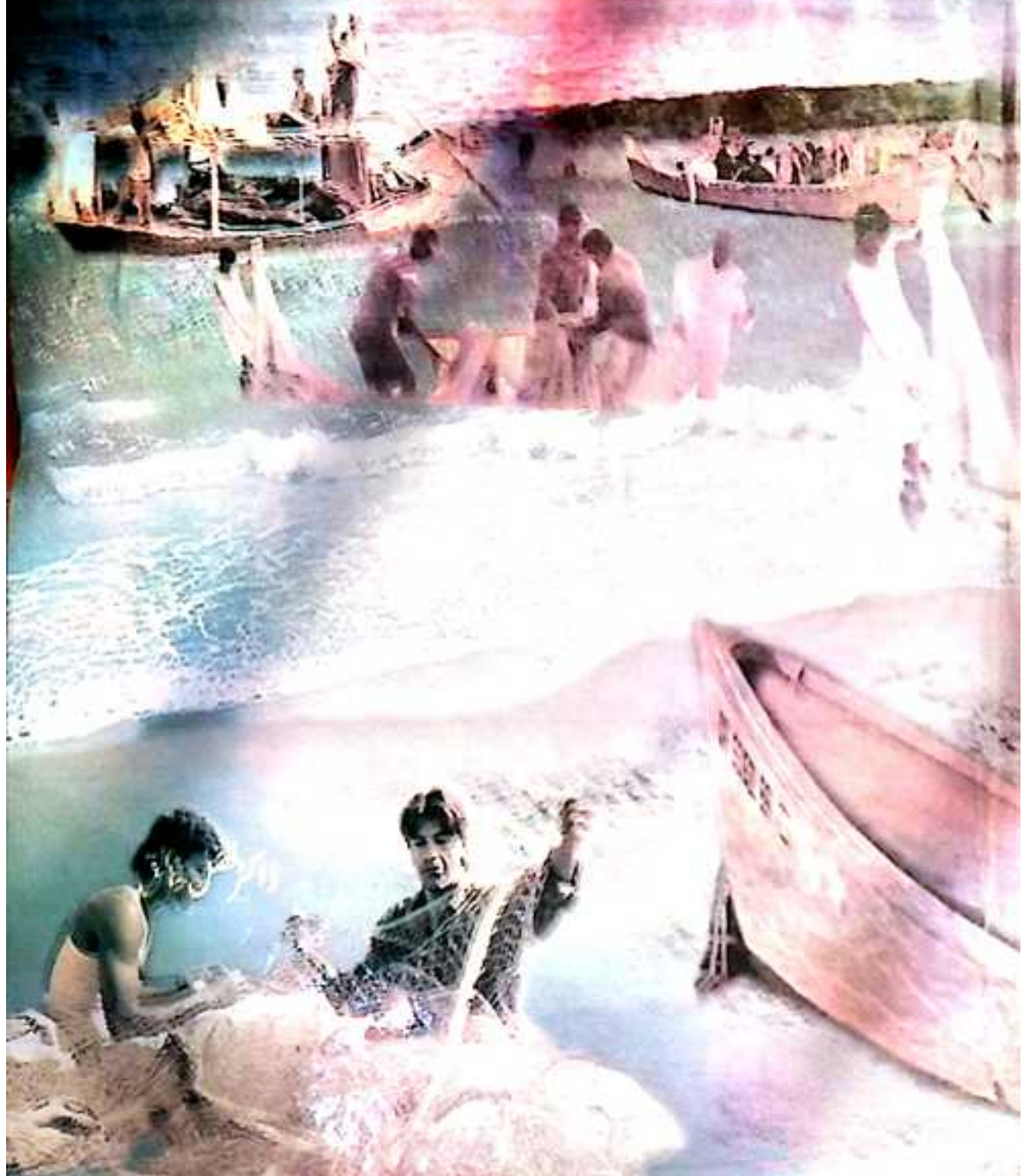

امیبائی کتگ بانگواہء

امباھی کتگ بانگواہء

حافظ ابا بگر پیشکانی ء پر بندانی دپتر
نزا آروک: ڈاکٹر فضل خالق

بلوچی اکیڈمی کوئٹہ

بلوچی اکیڈمی کوئٹہ

کتابِ عنانم	:	امباہی کتگ بانگواہء
شاعر	:	حافظ ابا بگر پیشکانی
نزا آروک	:	ڈاکٹر فضل خالق
کمپوزر	:	الیاس بلوچ
ٹائٹیل	:	طارق بلوچ
پرنٹرز	:	ہائی ٹیک پرنٹرز
سال	:	2007
تاک	:	500
بہا	:	120 کلدار

اکیڈمی ادبیات پاکستانء کمکء

ردء بند

- 1 1- شاعرء آنى شاعرى
- 9 2- كپودر
- 12 3- دوشى
- 17 4- جنكے
- 20 5- لُچھیں ممبر
- 24 6- ڈسكو
- 28 7- جن ء قصه
- 34 8- سرگوست
- 40 9- دريائى بھرن
- 46 10- گوادرء كشم
- 49 11- گواتيانى بابت ء (1)
- 54 12- گواتيانى بابت ء (2)
- 60 13- بگشيانى بابت ء

- 66 14- گدِ عنام یک شچی بانوریس
- 72 15- هسور
- 75 16- ڈس
- 81 17- تپ
- 87 18- گلگت
- 95 19- تکس
- 98 20- دریائی لگڑ
- 102 21- روبری رحمت
- 106 22- کہدہ داد کریمِ عواستا
- 114 23- بریسِ عنانمِ پر بند

شاعر ء آئی شاعری

مے بلوچ چا گرد ء بازیں تخلیقاتانی دیم ء نیا بگ ء یک مستریں سپے
 وسیلہ ء نہ بو بگ انت۔ انچیں ادارہ کم انت کہ آے گونگیں جاورانی دیم ء بدار
 انت ء بازیں کتاب ء دومی تخلیقاتان ء دیم ء آرگ ء واسہتا وسیلہ ء سبب پیدا
 بکن انت۔ کمیں ادارہ اگاں ہست انت گڈا آہانی دسترس ء چے اے
 ہمیں تخلیقات، کتاب ء شاعر در ء دوران۔ اے یک انچیں مسلہ کہ ایشی
 بن ء بزہ گوں مے لبرانک ء ردوم ء دیرئی ء بازنز یک ء بتگ۔ چہ وتی
 لبرانکی ء دومی ردی سروکاں اے اہمیت دارگ ہراب نہ بیت کہ آہے جیزدھ ء
 بابت ء فکر بکن انت ء یک راھے بشوہاز انت کہ آسر آئی بروردراج ء را

شریں صورتے دست بکپیت۔

اے دوئیں چاریں گپھیالے ء صورت ء منا حافظ ابا بگر پیشکانی
 ء پر بندانی دست کپگ ء پدا تگ انت چیا کہ ہے پر بند جاوید زہیر ء وتی
 گونگ ء یک برے جم کنگ انت بلے الم ء آئی دیم ء نیاہگ ء سبب ہے
 بے وسیلہی بوتگ۔ و ہدے من لال بخش پانوانی ء شعرانی دپتر ء رد ء بند دیگ
 ء اتاں گڈا اے دمگ ء تہ ء انچیں بازیں نام دیم ء اتک انت کہ آہے
 درگت ء کتے کدرے دلہڈی ء دلگوش ء دلما نکیں واہگد اراتنت کہ آنامانی تہ ء
 یکے ہے حافظ ابا بگر پیشکانی انت۔ واجہ عمر حاجی ء وسیلہ ء و ہدے منائے
 (3) پر بند دست کپت ء پدا یک ء دوتا کبندانی تہ ء شنگ بوتگیں پر بند دیت
 انت گڈا منی ہب ء چاڑ ء دگر رنگے زرت ء ارشاد زہیر ء وسیلہ ء منائے متگیں
 پر بند چہ جاوید زہیر ء دست کپت انت۔ ارشاد ء منی کوپگ ء بار بازیں
 وڑاں سبک گت کہ آئی منت ء الم ء گراں ء چہ درستاں گیش کہ دز کمکیانی
 دیوک بوتگ، ہے پیم عمر حاجی گوں وتی جنہ ء دلپرو شیاں منی واستاد دلہڈی یے
 بوتگ ء آئی منت ء الم ء گراں۔

مے چاگرد ء تہ ء حافظ ہمائی ء گشت کہ آرا چیزے پہ دل یات

(زپت) بیت خاصیں صورتے ء قرآن شریف، بلے چمانی میم ء ز بہریں

مردم ء را ہم حافظ گمش انت۔ ہے پیم گیر آرگ بیت کہ مئے اے کتاب ء
واہندیں حافظ ء را دگہ بازیں شاعرانی پر بند ہم زپت بوتگ انت۔ مئے
اے کتاب ”امباھی کتگ بانگوہ ء“ ء شاعر حافظ بزاں حافظ ابا بگر پیشکانی،
اگاں چے فارسی زبان ء شاعر حافظ نہ انت نہ کہ یونانی ہما حافظیں ء کوریں
شاعر عومر انت کہ دنیا آرا اولی شاعر زانت (؟) کہ دمکاں تریت ء
شعراں وانیت، چانگ گپت ء وارت، لاپ والینیت یا چوہما انگریز کوریں
شاعر ء نہ انت کہ آئی راج آرا مہرانی ہزاری مراد ء ٹیکیاں بکشائیت بلکیں
مئے حافظ، چماں زبہریں شاعر پیشکان ء تیمیں بلوچ دمگے ء پیدا بوتگ۔
مزن بوتگ، سورے کتگ ء پیدا ہمودا مرتگ۔ آئی اول سراں وتی لاپ ء
والینگ ء وتی چاگرد ء کومدان ء کار میدی کتگ۔ میدی ذمبلاں آرا جو کیتگ
ء آئی چمانی روک میزان میزان ء ابدی تہاری ء بدل بوتگ انت گڈا آئی
گوں وتی کور آسیں دنیا ء رگ ء ماہور سراچنگ، شرکتگ ء لاپ ء دوزھ
پُرکتگ بزاں حافظ ء وتی زند ء ہر کارے کہ کتگ بس پہ لاپ ء جل ء ہاترا
کتگ۔ پتاد ء ہشاد ء درمیانی عمرے ء سال 1992 ء آئی اے کوڑھ گوں
غماں یلدا ت ء وت زمین ء ہا کانی میار بوت۔ آ کور چوں بوت؟ اے
بابت ء گشت کہ آرامدای سردردے گوں بوتگ کہ ہمیشی سبب ء آئی چمانی

میم میزان میزان ء روان بوت ء آخر ہلا س بوت۔ سماجی صورت ء آپٹشیں
 مزنیں خاندان ء کدے ء واہندنہ بوتگ ء آئی مدام ”کاھکے ورگ ء راھکے
 روگ“ ء پیم ء وتی زندگوازیٹگ۔

ابا بگر ء عثمان ء بہ بکش اللہ

پشت منی سرداریں رسول اللہ

عثمان آئی پت ء نام بوتگ۔ آئی پیرک ء نام داؤد ء بن پیرک ء
 نام توکل بوتگ کہ آوتی و ہد ء وتی دمگ ء پہلوان زانگ بوتگ انت اے پیم
 ء ماگشت کننیں کہ حافظ ء را شاعری ء ٹیکلی ء میراث پہ بن ء گون ء پیداک
 انت۔ آئی جن ء آئی ہمرائی مہلانی ء یلدا تگ ء ”سرگوست“ نامیں پر بند آئی
 ہے درد ء قصہ انت۔ آراچک ہم نہ بوتگ اے پیم ء آئی وتی ذاتی دردان ء
 شعری درو شم ء ہم برے برے زرتگ۔ آئی وتی کسب ء کار ء بابت ء چوش
 گشتگ۔

بس کن او ابا بگر بزرگ

پیش ء بوتگ ء ماہیگ گر

آئی وتی نہ گندگ ء وسواس ء وہم ء راچہ شاعری پر بندانی دیم ء
 آرگ ء کمترگت۔ کتے اگاں فکر بہ کن ء گدا حافظ ء شعر پہ وتی دگ ء

واقعاتانی زندگیں دروشم انت ء ہے زندگیں دروشم ء را شر تریں لبرانی تہ ء ما
 زندگیں تاریخ بکشیں رد نہیں۔ چیا کہ گلگت تپ یا ڈس ء بابت ء نہ ایوک ء
 ہے شون رسیت کہ کدی بوتگ انت بلکیں اے ہم سر پدی رسیت کہ کے کے
 زد ء اتلگ۔ تکس، دریائی بھرن، دریائی لگرو، ہوراے ہم ہے رد ء کنت۔

مے شاعرانی یک دلپسندیں سرہالے و ہد ء جاورانی بدلی بوتگ و ہد
 ء پچی ء بازیں فیشن اتلگ انت گڈ آہان ء قیامت ء نشانی قرار دیگ پہ
 آہاں ارزاں بوتگ، ڈسکو ء بکشیانی بابت ء انچیں پر بند انت کہ اگاں مے
 کش ء کر ء ہما فیشن ء جاور کدیں اتلگ انت ء جہان ء داستا کدی اتلگ
 انت؟ انچیں فیشن ء جاورانی ہالاں دُرس معلوم دار انت کہ تے مے گوراسر
 بوہگ ء آہان ء چکھ و ہد لکیت۔

دور ء بدل بوہگ انچو کہ یک موضوعے ہے پیم جن ء مرد ء تعلق ہم
 یک بلاہیں سرہالے۔ مے گیشتر کو نہیں شاعران اے موضوع ء سراوتی
 بورتاچی الم ء کتگ۔ ہرچی کہ آہاں مرگ آہاں کشتگ ء حافظ ابا بکر ء ہم
 ۔ آوتی سماجی جیردہانی بابت ء وتی کد ء زانکار ہم بوتگ۔ گواتیانی بابت ء
 آئی دو پر بند انت کہ نام گرگ کرزنت۔ اے ہمیں مسلمان تہ ء مردمانی
 مانکیشگ ء آراسک تور اتگ ء آئی ہے واہگ بوتگ کہ مردمان ء پنت بدنت

کہ مردم و ت و بدیں، ہر ایں و نہ دشیں کاراں بہ پہرین انت۔ آئی انچیر
نقشہ کنگ و جہد کنگ کہ مردم پر آئی و اہگد ارمیت بلکیں نفرت بکنت۔

شاعر چوناء چہ کسانیں گئے و ش بنت و چہ کسانیں گئے
نارزاہم۔ انچوز گیس، بیچار گیس و غریبیں شاعر حافظ ابا بگر ہم چہ کسانیں گئے
درنج بوتگ و چہ کسانیں گئے و ش ہم بوتگ۔ آئی وتی اگاں و ش چیر دات نہ
کنگ تہ انچو ہم اندیم گت نہ کنگ و شاعر و کار کہ گوں لبزاں لیب انت گڑا
حافظ و لبزانی لیب و ہے شوق ہم پورا کنگ۔ آئی تیو گیس شاعری مارا نظم و
دروشم و دست کپیت و یک بلوچ چا گردیے عکس کشی و الم و، پیش داریت۔

کنگ دلبر و درہال و
خوف توچ مکن انشاء اللہ
باغ و سنیل بکن بے مال و
بند تو عیگاں چہ نال و
دلبر دیتگ ات پہ سازی
بیتاں گوں گل و دز بازی
بند و بوتگ ات من تازی
کنت گوں تورگ و گلنازی
چار پائیں شپاں گت بازی

یا کہ

مروچی جوان شتہ سنیل ء شکار ء
 جنک ء جاگہ ء پیشی دوار ء
 بکشتیں دلبر ء انچو اشارہ
 عجب سنیلے بہ دئے باغ ء بہار ء
 بہ سنتو نیگ ء امب ء انار ء
 بہ کش ایت موسی و ش گوات شمال ء
 بہ لکیت دلبر ء موجیں دل ء را
 مبات پرواہ منی ماہیں گل ء را
 چے پیم ء وپتگاں اردوں کرار ء
 مروچی تھت کنت و شیں توار ء
 ء گڈسراچوش کہ:

حق ء دو دیم ء کر کنگ
 ناسرپداں ملک شر کنگ
 لچ ء چہ جو ء دور کنگ

ڈاکٹر فضل خالق۔ جیونی

(20.04.2004)

کپور

کپور و ش گشیں کرمی لدانی
 ترا سو جے دیاں مرگ رامگانی
 ہے قاصد منی مھلونگانی
 برو کہ دلبر ۽ جاگہ گجائیں
 منی دل دائم ۽ لال ۽ پدائیں
 جنک چو چارھی ما ۽ سپائیں
 مدام ۽ سُرخنی ۽ پن ۽ دپائیں
 ہمک ڈول ۽ پرگیگ درد ۽ دوائیں
 گل یے بکشیت خدا بلن ۽ گناہیں
 نہ ننداں ۽ رواں دوست ۽ وتیگ ۽
 من ۽ شیدا کنگ گل ۽ پرگیگ ۽
 جنک نشنگ وتی بان ۽ دریگ ۽
 منا تیرے جنگ سبزیں پرگیگ ۽
 عجب شوکین پرگیگ کنید ۽ سرگیگ ۽
 مدے دلبر وتی دیم ۽ سرگیگ ۽

تنی منک من ندیتہ کیر لہ بیر ء
 تمہیں بندر لہ جاشک لہ جکین ء
 مناں مجنون توئے لیلیٰ پہ شری
 کدی بیت کہ پدا دیم ء بہ تری
 مثال ء جنتی خورے کہ زکشی
 خدا وندی منا واب ء بہ بکشی
 تنی رنگ ء منا کشتہ پری ناز
 زباد ء انترے مٹتہ مرو باز
 وفاداری بکن گوں من گلہیں لال
 تنی بالاد منا دوستیں کسان سال
 وتی لہز ء مہ ور طوطی شکر گال
 بکشتاں دلبر ء گوں من دل ء بار
 مروچی ٹیٹل ء ہست انت وت ء کار
 بہ کشتے پیتی ء آ زرد کیس شار
 عجب شوکیں مروچی دلبریں لال
 شنگ سیر ء گوں دز گہاراں زباد مال
 الہی تو منی دوست ء پدا بیار

دلوں بندیں منی پہ طوطی گیتار
 مروچی جواں شتہ سنیل ء شکار ء
 جنگ ء جاگہ ء پیشی دوار ء
 بہ گشتیں دلبر ء انچو اشارہ
 عجب سیلے بدئے باغ ء بہار ء
 بہ بند تو نیگ ء امب ء انار ء
 بہ کشیت موسیٰ وش گوات شمال ء
 بہ لکیت دلبر ء موجیں دل ء را
 مبات پرواہ منی ماہیں گل ء را
 چے پیم ء وپتگاں اردوں کرار ء
 مروچی تھت کنت وشیں توار ء
 اناگہ بُت کتہ ماہیں گل ء را
 برو نوجوان وتی کسر ء کلات ء
 بہ دئے قاضی وتی بانگ ء سلات ء
 مروچی دیر نہ کت بام ء کلاک ء
 ابا بکر گوں مہ کپ نکسین دل ء را
 بہ بند دستاں گوں پاکیں کردگار ء

دوشی

دوشی گو ں اوّل گوربام ء
 ناگہاں کپتگاں من وھم ء
 پکرے کپتہ مئے اندام ء
 رند ء کہ بداتیں بام ء
 تاجلی شتاں گوں جام ء
 گوش گر مئے گشوکیں ملا
 دل مئے دم پہ دم جنت ہلن ء
 خطے اتلگ چہ گرا نمل ء

راہ داتہ یاسمین ءِ پل ءِ
 سوچے تو منا دئے ولہد
 مجنونی روان ءِ گلن ءِ
 گشت مناعاقلین ملا ءِ
 راہ دئے قاصدے پگاہ ءِ
 تاجلی بروتیں راہ ءِ
 اودا ماہ لقا ءِ جاہ ءِ
 نشنگ شاہ پرگ بے ڈاہ ءِ
 بیگاہ ءِ صباہ ءِ جاہ ءِ
 زکشی چو مثال ءِ ماہ ءِ
 حورے سازنگ اللہ ءِ
 وش وشے بکش ماں گوش ءِ
 (منا) راہ دات عاقلین در بیش ءِ
 سالے گوستگ ات انچوش ءِ
 رحم کن گلپری دابانی
 پرتو عاشقاں من جانی
 انچوشے مرید ءِ ہانی
 سسی پنو ءِ نامانی

شاہ ء دختریں مہرانی
 پیگرے سنگ ارمانی
 عاشق گو سنگ انت چندانی
 دنیا ء بگر داں فانی
 کسو ایر اتنت آہانی
 (من) رند پد گپتگاں مردانی
 لوٹاں از گل ء مہمانی
 مئے دل بُرنگ ات نوک سیر ء
 اسپتیں مثال ء شیر ء
 دائم جنت منا وہ تیر ء
 میان ء کید کناں شمشیر ء
 سوارباں وتی ہزاری بورء
 بُرت منا کردگار ء زور ء
 اودا مالک ء جھکیر ء
 بوروں بتگ ات سک دیر ء
 (من) رپتاں دلبر ء بادگیرء
 داں نشگ گلپری چو حور ء
 چموں کپتہ پہ رخسار ء

ڈیلیوں رپنگ ات چہ سار ء
 گال اتلگ پریگ گوں مارا
 کائے از کجام بازار ء
 گوش گر مہلقائیں ڈرگوش
 عاشق تی مناں کن تو ہوش
 ہوش کت اج سرء ڈر گال ء
 من امبازے کتیں گوں لال ء
 نشتیں پہ پنگ ء بال ء
 بوسوں کپنگ ات تمسال ء
 کشنگ دلبر ء درہال ء
 خوف تو حج مکن انشاء اللہ
 باغ ء سنیل بکن بے مال ء
 بند تو نیگاں چہ مال ء
 دلبر دستگ ات پہ سازی
 بیتاں گوں گل ء دز بازی
 بند ء بوتلگ ات من تازی
 کنت گوں تورگ ء گلنازی
 چار پائیں شپ ء گت بازی

عیش ء عشرت ء خوش نازی
 بیتاں چه جنک ء رازی
 گشتگ دلبر ء او غازی
 پادا نوجوانیں شازی
 مرگاں زرتہ وش آوازی
 ناگہاں بانگ داتیں کازی
 اشته مہ لقاہیں تازی
 میان ء کید گتہ شیرازی
 رکست گت گلیں درنازی
 ملاں ء شتاں چو رند ء
 بوتلگ من کیت چه بندء
 رپتاں چو گروک ء گزند ء
 اتکاں پیری آپ بند ء
 بس کن او ابا بکر گالاں
 توبہ کن خدا ء کاراں

جینکے

بہ بند دستاں گوں پاکیں کردگار ء
 بنال چو بلبل ء وقت ء سہار ء
 منی دل باز کنت پکر ء خیال ء
 جنگ شعرے وتی جھد ء کمال ء
 گشاں چار گال کسانیں دلبر ء را
 جینکے دیتگ ات من پہ شمال ء
 عجب طرزے گشیت طوطی شکر گال
 تماہیں دخترانی مستریں لال

ترا براہیت سر ۽ کید ۽ گور ۽ ہار
 جنک ملا قرآن وانے کسان سال
 گچینی جنتی سورے زباد مال
 تئی بالاد منا دوستیں وپادار
 خدا وند ۽ ترا دانگ ہے رنگ
 عجب شرانت تئی زلف ۽ سر ۽ چم
 من ۽ مجنوں سنگ اے گلپرگ ۽
 تمائیں دخترانی شاہ پرگ ۽
 اگاں نندیت املن سھت ۽ دمانے
 جنک باغ ۽ عجب بلبل زبانے
 پرگ رنگیں جنک آہوگ میانے
 عجب قد ۽ عجائب رتب ۽ شان انت
 منی جانی گچینی مہ وشان انت
 ہزار تعریف کرزیت اے زباد موش
 نیاں غافل، تئی نام ۽ فراموش
 منی لال ۽ را براہیت ادلسیں پوش
 تئی دُر ۽ چلمب ۽ نالک ۽ گوش
 زباد ۽ مھلب ۽ مسک ۽ وت ۽ موش

تئی نام ء مرید اں دم پہ دم جوش
 گھنی سازتگ رب ء مے حور
 (چو) گروک ء برق داتیں آگیں نور
 سیادی سراپ کناں لایک ء بہ بنداں
 کدی بیت دلبریں لال ء بہ گنداں
 دمانے گوں گگیں حور ء بہ ننداں
 اتار ء نیرگاں قدرے بہ سنداں
 تئی نام ء جنک مست ء ملنگاں
 اگاں دلبر وتی دوست ء بہ لوٹی
 رواں دے کاگد ء خطاں بلوچی
 گل ء دیم ء گراں بوسے مروچی
 جنگ شعرے ابا بکر ء بلوچی
 کسان سال مے دل ء تین یگ ء سوچی

.....

لُچّیں ممبر

دست بنداں سہب بریگاہ پیش ء شاہیں قادر ء
 ستک ء دل واناں درود ء (پہ) مصطفیٰ پیغمبر ء
 کتہے کاراں بلوچی دہر ء گڈی آخر ء
 شر بہ ننداں، گوش بداریت عاقلین دانشوراں
 ملک ء ممبر پہ سلامت نشنگ انت ماں زرگوراں
 رحم دیس کار ء نزان انت، نام اش ایرانت دپتراں
 داں وتی کاراش زوال انت، لائک بنداں پیسر ء
 ووٹ ء روج ء لوگ پہ لوگاں منت واراں ہر گور ء
 چپ ء چاگرد ء چکڑاں چو گروک ء جمبر ء
 مرد وتی نام ء گل ء انت ممبری ء ہاتر ء
 (ما) رعیت ء پشت ء پناہیں چو غلام ء چاکر ء
 اتلگاں پتی چمانگو (ا) ہر دو ایر انت چنجی ء
 حاضری لوٹیت شمارا دست گرات مے چٹی ء

نشنگ انت شاہد ہمودا دو ایفسر چندی ء
 بازے ء گشتنگ چه قوم ء مانہ گندی شری ء
 ملک ء ممبر درست ہماہاں دیتنگ ما ساری ء
 شریعت ء راہ ء ہلاپ انت کارکش انت چیری ء
 دست بنداں، منت واراں راج ء قوم ء پرچی ء
 چه حکومت ء گرانت انت زر ء پیسہ، پتی ء
 مانہ گندی ملک ء توک ء رژن ء لیٹ ء پتی ء
 نل مدام بندانت ہماگ ء آپ مان نیست ٹانگی ء
 موسم ء ہوراں کہ گورنگ، نوداوں رپتاں ناشی ء
 وولے کٹ ات باز غریب ء نشہ ممبر زیرگور ء
 بیا دگہ ویلکے کپنگ اے جہاں ء ظاہر ء
 دائم ء جنگ ء جدالیں، ظلم ء زوریں از سر ء
 جن گوں مرد ء بد ہلاپیں کے بداریت ناشر ء
 ماہ پہ ماہ ء روج پہ روج ء سھن ء مھریں خودسر ء
 پنج ء سیرانت، ڈھل ء ڈومب انت، ہشت گیشیت یکبر ء
 جن وتی مرد ء نہ زیریت مالی اول برت انت دلبر ء

لوگ ۽ لاڀ ۽ هج نيليت شويس چار موٽ اندر ۽
 درد ۽ تير انت بے هداي زاهے دا تگ مادر ۽
 سبر ۽ مالے پشت نه گپنگ بيد ۽ بڏ ۽ چادر ۽
 مرد غريب ترس ۽ دلاپس جن منا بارت گوادر ۽
 حکمے گول انت از چمانگو داتہ ملک ۽ ممبر ۽
 من تي سھناں گرانے گل جھاز ۽ سر جم ۽
 تو برو لوگ ۽ پت بيگ ۽ نند گول مات ۽ دلجم ۽
 مرد غريب تریت کچينت مثل ۽ نادراھيس هر ۽
 راه ۽ در هجي نه گنديت روت پہ دومي ممبر ۽
 پير ۽ داتے سلامے گپنٽے دستاں سے بر ۽
 (واجہ!) گپنگاں دعويٰ ۽ جنگ ۽ اتلگاں تي پتر ۽
 تو مني پشت ۽ پناہ بے گول من بيا تو گوادر ۽
 پيسه ۽ هرچ مے سرانت، نول ۽ باڑو آئي ۽
 ممبر ۽ گشنگ گول مرد ۽ من اول لوٽاں چائي يے
 زر ۽ پسيو پشت نه کپنگ پر من ۽ يک شاھي يے
 پہ وت ۽ هجي نه گنداں بيد چه پاد ۽ چمپلاں

نہ دیتگ انت یے لوگ پُشت ء کپتگاں اے پڑلاں
 کسی سوچ ء اے نہ زیری دِز ء دَوْرے گیشتریں
 سھب ء بیگہ لوگے بندانت ذال گوں لُنڈاں کندگیں
 ما نزور ء ناگشادیں مال مئے شعر ء بندگیں
 ملک ء ممبر پہ سلامت وت جہان ء گندگیں
 شر بہ ننداں گوش بدارات گشتگاں من شعر ء گال
 دیم ء کاراں کس نزانت انت بید یکیں لم یزال
 اے ہبر شر نہ انت شمارا ممبراں دلگوش کن انت
 پیسری جرم ء گناہاں ستک ء دل تو بہ کن انت
 آجن ء مرد ء دویناں پہ تپاک ء وش کن ات
 پہ وتی مُلک ء دیہاتاں سھن ء مُھر ء بندکن ات
 حافظ ء پنت ء بزیر ات گوں مردماں شری کن ات
 ہر نیمگ ء ہر ساعت ء گوں ہر کس ء انصاف کن ات

.....

ڈسکو

چارہ صدی گوشت پیرے
 بیا کہ گریں نام نئے پدے
 دنیا نہ اوشتیت یک کرار
 نوکیں آلامت آشکار
 اے نوبت ء شوک ء بچار
 چو دیتگ انت ڈسکو جنک
 لنت اش مدام گوں سُر خیاں
 مید گردن ء یک مُٹ اتنت
 زلف اش انارکاں شنگ اتنت
 دیم گوں کریمیاں ساپ اتنت
 گوں میکپاں شرشوگ اتنت
 پشک ء گشاں یک سوٹ اتنت
 وش ملگ ء دلش اتنت
 چو چارچی ماہ ء اتنت
 کیس کٹکت اے ڈسکواں
 گوں گٹ ء کلم ء لیکواں

چالواں	ء	اش	مدام	ء	ٹیپ
ہالوں	ء	ریکاٹ	ء	ء	وشیں
نالگاں	ء	کپوت	ء	ء	مثل
چارگاں	ء	ہمود	ء	ء	ڈسکو
دینت	ء	زیب	ء	ء	چم کنجلاں
دینت	ء	داگ	ء	ء	موجیں دل
گلاں	ء	پل	ء	ء	اے یاسمین
پہاں	ء	زڑاں	ء	ء	باز مردم
گلاں	ء	حوراں	ء	ء	عاشق پرے
دلاں	ء	سکتیں	ء	ء	مے پشپد
اتنت	ء	بانور	ء	ء	ڈسکو جنک
اتنت	ء	سک	ء	ء	اے نوبت
اتنت	ء	رنگ	ء	ء	انچو پرگ
اتنت	ء	درنگ	ء	ء	بُرز دریاں
اتنت	ء	سبز	ء	ء	اسپیت سیاہ
اتنت	ء	ذال	ء	ء	اُرد کسانیں
گاں	ء	رند	ء	ء	زلفاں وتیرگاں
چکندگاں	ء	پنکھاں	ء	ء	گوں

زَرَّ ءَ گراں حوریں پرِیگ
 زیریاں گد ءَ پشک ءَ سرِیگ
 شوک دوتلگاں پیت ءَ زری
 ما دیستگاں گد آھر ی
 اے شال ءَ ویل، ”مشکت چلو“
 شیپون ءَ جار جنیں سری
 اے بیرگ ءَ بے پردگاں
 سر برہنگ ءَ جان ءَ دراں
 سوچ ءَ نہ زیر انت گلپرِیگ
 ڈسکو جنکلیں شاہ پرِیگ
 اے دائم (کہ) گردانت میتگاں
 لوپاں سرِیگ ماں کوپگاں
 پہ دنیا ءَ وشیں توشگاں
 اے جن چہ مرداں گیش اتنت
 اے نوبت ءَ بے ہوش اتنت
 گوں بیگانواں دلگوش اتنت
 گوں مرداں مدام دعویٰ اتنت
 ہرچے نہ دات ہاک ءَ پُر ءَ

نیست انت منا پشکے گور ء
 شکر ء نہ گپت نام ء ہدا
 آپی دیں پُرانت گد ء
 ایش انت جینانی وپا
 شعر ء ابا بگر تو بدار
 اے پسو ء رندی پچار

.....

جن ۽ کسہ

یا او ابابکر خوش لساں
 تند تو امیری مجلساں
 سوچے بدئے اے ناکساں
 گردن کشیں گوک ۽ پساں
 جملہ ملوکیں مہوشاں
 زیادہ من ٹیڈیاں گُشاں
 ایشاں جبرکائی نشان
 لیلون اتنت ذال ۽ بُشان
 چم کنجلاں ات زیب ۽ شان
 کبگ بیگ ۽ لڈیت دُرفشان

گوں گوہا ران کنت انت پھر ء شان
 مرد ء و تیک ء ء گشاں
 ایشاں منی پشک ء نشان
 پست وال میارے از ایشاں
 حاکاں دپ ء دیم ات مشاں
 مرد ء بہ گشتیں صابری
 گوش ء بدار دڑیں پری
 گوں من مکن سر پہ سری
 سیٹھ ء حساب کشت پیسری
 داں نہہ صد منا گوں دپتری
 گوں من تو زرتگ ناشری
 ہمراہ نہ بے تو آسری
 جہہ جت جنین ء چا گورء
 مردک منی لوگ ء در ء
 ہچی نہ دانگ تو مرء
 تنی مال اے بڈ ء چادر ء
 سہر دانگاں مے مادر ء

پشک ء نہ لوٹاں تئی گور ء
 سوگندے وارنگ سے بر ء
 آنی رواں ماں دفتر ء
 جتکانے بنداں چے بر ء
 بل بے کپیت روج ء سر ء
 مرد چو مثال ء نوکر ء
 زیر منت انت گوں کوتر ء
 بیا تو دمانے مئے گورء
 سوچے دیاں دلبر ترا
 دستانے پڑین ایت گور ء
 صبر ء بدار اے چکر ء
 جلدی رواں مس گوادرء
 چار پشک کاراں پرترا
 جاہ جت جنین ء پیسراء
 بد مہذبیں اے سردر ء
 داتے نہیے شوہر ء
 مرد کچنگ ات پشت ء سرء

لوگ ء دراتنگ سردر ء
 پرواہ نہ گت بے بُندر ء
 رپتہ گوں شو میں مادر ء
 احوالے دات انت . برادر ء
 دوشی جنگ مرد ء مر ء
 پس ء جواب دات چا گور ء
 سنت بہ بند ات یکبر ء
 سہی بریت ء دفتر ء
 درخواست ء لکھ ات پیر ء
 مات ء جنگ گور پہ گور ء
 شود انت وتی جان ء سر ء
 بیکانان مال انت امبر ء
 گوں مسک ء سیاہیں انتر ء
 لہیناں کلپ ماں سر بر ء
 رکشیت مثاء انور ء
 کتیدے بہ لرزیت ماں سر ء
 جار جٹ شپاں ماں گور ء

شمشپون ء شہم گٹ ہر گور ء
 چنداں کہیے چادر ء
 بگ بیگ لڈاں کنور سر ء
 جلدی شتاں ماں دفتر ء
 آستیک ء لائیکاں پیر ء
 جہاں چو مستیں اشرء
 انڈش چہ ٹون ء بستر ء
 مات ء بکشتیں سکڑی
 مرد ء جنگ مے شاہ پری
 عرض ء نویس چیر ء سری
 تو زیت مے حق ء گری
 گدئے جنین ء چون کنت
 دائم گوں مرد ء شور کنت
 شیطان ء گوں وت ہور کنت
 راہ ء وتیگ ء کور کنت
 آپ ء وتیگ ء سور کنت
 پوش گشاں من کوتراں

بلن ات وتی چیر ء سراس
 (اگاں) دوستی کن ات گوں مادراں
 دگہ دلا ر ء شو میں ساہراں
 اے گار کناں (شے) ہمیشی سراس
 دنیا پچاں بد حالت انت
 شو میں جنین ء لعنت انت
 جنگ ء جدل ئے عادت انت
 دائم گوں مرد ء کنت انت
 باوست ء جنگ ء شریعت انت
 آجن کہ مرد ء ملت انت
 فرض ء نماز ء سنت انت
 جا کہ حمائی (ء) جنت انت
 بس کن ابابگر شعر کشیں
 مئے آخری گیں گال اشیں
 آجن کہ کچ ء سر کشیں
 درمانے آگزی بُشیں

سرگوست

حکم ءِ خدا ءِ وپتگاں
 سہت ءِ دمانے نشتگاں
 شیطان ءِ توک ءِ کپتگاں
 دعویٰ ءِ جنگ ءِ گپتگاں
 ناسرپدانی شدت ءِ
 من پورپکنیں ءِ مدت ءِ
 ہر دو ہلاپاں چون سنگ
 گوں مردک ءِ یے شہور سنگ
 دعویٰ ءِ جگے پاد سنگ
 گنداں کہ درک ءِ دؤر کنت
 پتچ ءِ دریاں شوک کنت
 بازار پہ بازار سنیل کنت
 مرد ءِ گوں لوگ ءِ ویل کنت
 بیگانہ . روت بیل کنت

انجام بدیں کار ۽ اشیں
 مفت ۽ وت ۽ چے ۽ کشیں
 مردے بکنت جور ۽ جفا
 اے جن نہ بنت انت دل سپا
 دنیا ۽ چار روچی نپ ۽
 آرام نہ انت روج ۽ شپ ۽
 نے چار گال نام ۽ دپ ۽
 سہی رونت کائنت شپ ۽
 ذال ژندی ۽ گپتہ تپ ۽
 سہبال کن ۽ مرداں وت ۽
 انجو من دیتگ پر وت ۽
 بازیئے کپتگ شدت ۽
 چاردہ صدی ۽ نوبت ۽
 سانگ ۽ مزیر بے بُدر ۽
 نذیت گوں لُج ۽ لنڈر ۽
 سندیت نشا ۽ ننگر ۽

نقصان دات آخر ترا
 مرد تو پجار موجیں دل ء
 پیریز وتی حیشی سر ء
 انگار بکن چوشیں جن ء
 دائم کہ جنگیں گوں ترا
 پرواہ ندرایت عزت ء
 لُح ء حیا ء غیرت ء
 توبہ جنین ء شدت ء
 نے چار گاں نیک ء بد ء
 دائم ہلاپاں شریعت ء
 اینگیں دہر ء نوبت ء
 دنیا ہراب کت لالچ ء
 ایمان شتہ گوں غیرت ء
 مرد ء گوں ذال ء شدت ء
 نکیل انت غریب ء ہذمت ء
 ہر نیم ء ہر کس ناگیں

مشل	ء	رگام	ء	گوارگیں
بازینے	ء	گوش	ء	دارگیں
نشتہ		ہمووا		چارگیں
کتبو	ء	جنین	ء	آرگیں
گپت	ء	قرآن	ء	شریعت
ھرچی		ہلاپیں		سنت
آو نہ		روٹیں		جت
مرد تو		برو حکم		شر
چے وت		ہلاں کن		ناشر
سوناں		بدئے شوئیں		رد
بے غیرت	ء	مئیل		ایت ہدا
پرواہ نہ		کنت زاہ		بد
دنیا	ء	گڈی		آخر
ازمن		ہلاں انت		پیر
پلوار		کائنت		یکبر
حج چیز		مئیل انت		ظاہر

نئے ٹیبل ء کانچ ء زری

نئے منجبل ء آپی گڑی

انگت شتہ لوگ ء پڑی

بازے کتگ جنگ ء اڑی

سِگت تنی پاد ء کڑی

مانشگلیں سرکاری ء

مرد ء زری سُکائی ء

سے ہرگ ء پٹاسی ء

تو بہ ایشانی واری ء

وت کپتگاں بیگاری ء

لوٹاں وتی مالداری ء

شیطان ء بیل ء گل کتگ

آمرد ء لوگے پل کتگ

شوماں حرام ء ہیل کتگ

حق ء دو دیم ء بکرکتگ

ناسرپداں ملک شہر کتگ

لُج ۽ ۽ چہ جو ۽ دُور کنگ
 کہدہ ! منی جان ۽ جگر
 سو جاں مینگاں بد مبر
 ہرچی کنگ تو پہ وت ۽
 رنجی مہ بے ماں ہاترا
 من عاجز ۽ تو ممبرے
 راج ۽ تمائیں مسترے
 رب ۽ کلام ہم ظاہر انت
 اللہ وکیل ۽ شاہد انت
 نامے ابا بکر شاعر انت
 پشت مصطفیٰ پیغمبر انت
 گل امت ۽ راہ دربر انت
 دلگوش بدار اے رکتو ۽
 رند ۽ جنانے پتو ۽

دریائی بھرن

شکر چہ خالق ۽ رحمان ۽
 بکشیت در اول ایمان ۽
 عرضوں ایش انت گوں اللہ ۽
 پاکیں مصطفیٰ سردار ۽
 واناں سد درود قطار ۽
 کپتگ آتے دریا ۽
 اے شوم بھرن ۽ کارنجان
 شیریں نا خدا دل رنجان
 دائم ماں زر ۽ سنگاراں
 چہ شو میں بھرن ۽ بیزاراں
 لگ ات داد خدا سلوات ۽

مرچی کر کنگ مئے بھات ء
 ماہور ڈکنگ کم بھات ء
 پاد اتک داد خدا چو شیر ء
 براتاں کہ مدارت دیر ء
 ماہور بھرن ء بُرت چیر ء
 حق ء یے گر ات بے پیر ء
 زورے مان انت چو نر پیل ء
 تری ماں زرانی نیل ء
 کابڑ لکنتیں درد وار ء
 شو میں بھرنیں گدار ء
 مٹنگ قاذک ء سنگار ء
 کارچاں درست کن ئے یکدار ء
 گند ات بھرنیں مُردار ء
 انچو کہ بیت پہ وار ء
 نامباں ایر کن ئے قطار ء
 ماراے جگر پکار ء
 بھرن کپنگ ات اے حال ء
 (گشتے) بخت ء یے کناں ستار ء
 زنگے باز جگ بازار ء

سُرداں پیشکان، چہبار ء
 کپتگ ءے مراد کہ وار ء
 کش نی بھرن ء بیگار ء
 ستار بے ستونی زار انت
 کاڑی مے دو روچین گار انت
 جانشو (مے) ترگاں بے نوٹ ء
 ماہور درتگ انت چار موٹ ء
 تشنگ ساچگیں نیم روچ ء
 پیری تو بدار دلگوش ء
 رحیمداد تو مہ وپس خاموش ء
 بھرن گوں شتا آزاریں
 کابر بندین ء سرکاریں
 بھرن زہر کنی پاد اتلگ
 ہوش ء مہذب ء پر گوستگ
 یگدار پیری ء در گپتگ
 اے شپ گوستگ ء بانگواہیں
 ماہور درتگ ء سے جاہیں
 مرچی منیگ ء تی دعویٰ میں
 بچی ماں دل ء ارمانیں

یکدار مشنگ ء ترمانیں
 عیسے بے ستون پریاتیں
 دریا ء تہ سلواتیں
 (کہ) بھرن مے کش ء پہناتیں
 ماہور ء تل ء شہما تیں
 شعبان ء رسول بخش براتاں
 ہردو دائم ء پُرگواتاں
 واب ء فیہک ء بست بیتہ
 وائی چہ تیاب ء رُستہ
 سنکار بھرن ء مان بستہ
 چارت فیہک ء ہیرت ہیرت ء
 بھرن اتلگ ات باہوٹی
 نوکیں ریشمان
 مارا تو مکن باز کوٹی
 در ء تو برو سے بوٹی
 پادا او مراد بخش واب ء
 جست کن داد خدا (ء) تیاب ء
 امباہمی کتہ بانگواہ
 زور اش باز جتہ یکجا ہ ء

اودا بھرن ء بنجاہ ء
 گشتگ حاجی ء سدگار ء
 بھرن وت شتگ ملان ء
 یکدار حاجی ء درگپتہ
 سھتے چرپکے چندینتہ
 ٹاب گوں مادگے لیٹنیہ
 بھیم اے بھرن ء باز بیتہ
 سالوئیں حسنہ واپینتہ
 گزنی سبزکے ترسینتہ
 فرشانی سرے پرینتہ
 چیری گوئی یے پلینتہ
 لگ ات ناگمان نی جاک ء
 کہ بھرن چہ گجا گون اتکہ
 مارا چہ کڈویے در گپتہ
 نور محمد زر ء پُر گواتین
 مرچی چارگان مے بھتیں
 منتے شالیں گواتین
 لے زرتگ ء اوستاتہ

شو میں بھرن ءء دیم داتہ
 نیل بو میں زرے غرق باتیں
 ادھ ء بھرن ءء سر باتیں
 کارنج ءء کشءء تر کاتیں
 شاعر تی دعا یک باتیں
 شو میں بھرن ءء لگاتیں
 بس کن او ابا بگر گالاں
 توبہ کن ہدا ءء کاراں

گوادریء کشم

از ہے اطراف ء ڈیماں مستریں ملک گوادریں
 نامے چومسک ء زرائیں جاہ پہ جاہ پیداوریں
 حصے شمسو ساعیل سے دگہ حصہ زریں
 واست ء بوجیگ ء جہاز ء از طرف ء بندریں
 بے حساب ء لالچ ء چچ ماں تیاب ء ننگریں
 مید ء ملار، سیٹھ ء تجار ہرکس پہ کار ء سریں
 تار آفس اود ء تیاریں ڈاک کاگد پیسریں
 ناظم ء جاگہ ہمائیں گاڑی ء راہ ء سریں
 سوئے مگرب ریٹ ہاؤس دومی ٹون ء دفتریں
 فشری گوں پور ہاؤس ء اوداں ماں دیکی زریں
 ماں شمال ء کوہ ء باتیل گوں قلات ء ہمگوریں
 سانوڑی سنیل ء ندرگ کشم ء چے ظاہریں
 بیا دگہ نوکیں رواجے ماں ہمودا سادریں

وقت ۽ آروچی جہازیں بے ستون چیر ۽ سریں
 بڑگ ۽ واریں مسافر ازوتی حال ۽ دریں
 چوگشت براتاں مروچی پرماروز ۽ مہشتریں
 داں دو روج پڑیں مسافر نشنگ ۽ درد سریں
 جاہ پہ جاہ پریات ۽ زاری مچنتہ شور ۽ شریں
 غرق اتاں آروچ لاپ ۽ آغریب پاسخریں
 بے کساس ۽ مرد گرتیں، بزه کار ۽ بے دریں
 کشم ۽ ظلم ۽ ستم از چہ درستان زیات تریں
 دیم پہ دیم ۽ آگشت کہ ماشمنے مال ۽ بریں
 پچ ۽ پوشاک ۽ اساسی زر ۽ سھرانے چریں
 ہر طرف گر ۽ نہریں مثل ۽ ہند ۽ لشکریں
 چیزے بُرت انت دیم پہ دیم ۽ نون غریب جاندریں
 داں دراتک گیٹ ۽ مسافر ہشکلیں بڈ ۽ چادریں
 ظلم ۽ زور براتاں ہمیش انت از چد ۽ دیم ۽ گریں
 کشنگ ات آھے غریب ۽ مئے دعا گوں قادریں
 از چد ۽ دیم ۽ مرا سوگند پہ قرآن ۽ سریں

چے مصیبت ء ہلاک بیت دیم ء دگہ مردے دریں
 لانکے بتگ چو سیاد ء ماوتی حق ء گریں
 جبر ء زوراکی پلوس ء کشم ء حد ء دریں
 آنہ کنت رحم پہ غریب ء لٹ ء چوپے زیات تریں
 چون بکنت مرد ء مسافر دنیا رفتہ آخریں
 رحمدلی شت در جہان ء ہر کس ء دست ماں سریں
 چون زانت کہ دیمتر ء دوزخ منی دست ء گوزیں
 عرض منی ایش انت خدایا خالق تئی رحم گیشتریں
 پشت منی ہر دو جہان ء مصطفیٰ پیغمبریں
 صد ہزار افسوس کاریں قوم ء ارمان ء وریں
 نام منی مسکین ابا بگر پیشکان اول بُدریں

گواتیانی بابت ء (1)

گراں شکر ء وتی پاکیں ہدا ء
 محمد مصطفیٰ آراہ نما ء
 منی دل باز کنت فکر ء حکایات
 کنگ گوات ء گوں کہدایاں شکایات
 ابا بکر باز کنت جنگ ء فسایات
 گتے مارا ماں دیوان ء ربایات
 مدام نیلیت منا ڈیھ ء ولایات
 گت انت شیخ ء وتی گلئیں وسایات
 ابا بکر ! تو بدئے گوات ء جواب ء
 بیاتکیں ناخدا جلدی چه تیاب ء
 بہ گندیت کرگز ء پہ عیش ء داب ء
 مشیت انت وت وت ء مسک ء گلاب ء
 رد ء دیوان اتنت گوں کار ہراب ء
 کپار ء سربر ء ہیک ء کباب ات
 ہمک نیوگ تمائیں بے حساب ات

توار کت ڈھل ء سرنا ء رباب ء
 گورے چنگ ء سرور ء شیخ ء شاب ء
 گورے چاپ ء جنکانی جواب ء
 گورے ورنا ورائت شیر ء شراب ء
 بہ نشین گواتی ء مات چو کہ تاب ء
 کنگ حکمے اے شو میں چار کتاب ء
 بیارات گوات ء بوسوج ء شتاب ء
 بہ پند ات مہلقائیں ماہ تاب ء
 (داں) ہلاس بیت مہنت ء رنج ء عذاب ء
 منی گیان بکن ماتی تو دلگوش
 گوں ڈھل ء بازیاں رفت مے سر ء ہوش
 شراب پہ یک رد ء جواناں کت انت نوش
 عجب مالش کتے مے گردن ء سرور
 مے عشق ء چو کہ دریا ء کنگ جوش
 بغلیگر بیتگاں گوں من نی سیا ہ پوش
 مس پیشی مہنتاں بیتاں فراموش
 شپ ء نسپ ء رند ما کرتگ ات ہوش

بچار ذال ء گوں مرد ء چوں کنت راز
 وتی گلئیں حقیتے کت انت واز
 جواناں ڈھل ء سرناکہ کت انت ساز
 عجب ء مے دل ء لکیت اے آواز
 شنیدم من ہے قصہ سراسر
 خدایا رحم بکن پرمن عظیم در
 تمائیں مومناں جملہ پہ یک بر
 نگہ دار ہر کسی لچ ء برابر
 چے کرداراں کن انت اے شوئیں ناشر
 بیاتگیں اجنبی مردے چہ گوادر
 پراہانی دل ء ہستیں مے برادر
 بہ ننداں زان پہ زان ء چو کہ شوہر
 کن انت ترکء سلات ء جاہلیں ہر
 نہ ترسان از عذاب ء روز ء مہشر
 پرے ڈول ء نہ انت شاعر میاری
 بروت کہدہ ہما جاہاں بچاری
 دمان ء ساہتے گوشاں بداری

عجب طرزے گشت شو میں مداری
 جنگ سینگار تگاں چو زیدداری
 مدام ء مسک مالاں زنگباری
 گش ءے کہ وہ صدی بوراں ہزاری
 کپاں ترانج ء گش ءے سیداں بہاری
 ہمودا نشتگاں مرد ء شکاری
 چے ڈؤل ء اے نبیت بے اعتباری
 خداوند پرما وت رحے بیاری
 چہ شیطان ء فریب ء دیر بداری
 ہے دہر ء شگ برات ء گہاری
 منی پناں گر ات پہ ہوش ء ساری
 کنگ گوات ء مرچاں آدگاری
 تمایں ملکہ گیت انت بے تواری
 چو مثل ء بادشاہ ء فوج داری
 دیاں سوچے وتی مات ء گہاراں
 نگہ دار ات وت ء چہ گوات ء کاراں
 بہ ترس ات نا شرے شیطان ء کاراں

چیا ہراز ات گوں بے اعتباراں
 وت ء بنام کنگ ماں ملک ء شماراں
 بہ بند دستاں گوں پاکیں کردگار ء
 بنال چو بلبل ء وقت ء سہار ء
 وت ء پہریز حے ابلیس ء کار ء
 کن ات توبہ چہ شو میں کا رء بار ء
 مرے ات ء گوآتی ء جاہ ء دوار ء
 نصیحت مے ہمیش انت گوں شمارا
 چد ء دیم بٹکناں ڈھل ء توار ء
 رواں معلوم کناں تحصیلدار ء
 بیہتیں وہ پولوس پہ یک کنار ء
 بہ دزنج ایت گوآتیاں پاہو ء دار ء
 منی نامیں ابا بگر آشکاریں
 شعر بنگ مے بنیادی کاریں

گواتیانی بابت ء (2)

خدا پہریزی گل مسلمان ء
 دوستی سُرور عالم ء نام ء
 ہاتھیں پیغمبر سلیمان ء
 گاربن گوات ء شو میں زریات ء
 ماں شپ ء زوریں جاہل بدکاراں
 ڈھل ہرنا ء چنگ اش سرکاراں
 جاہل اے کاراں و ت شریداراں
 دائم ماں چک ء گردن سواراں
 اے شیخی ء گواتیاں وت کاراں
 پہ وتی جاہ ء منزل اش داراں
 کپنگ ات گوات پہ ناگ ء زار ء
 بیا ات کہ وش بوئے کن ات مارا
 زیاد ہیں تاوان کشیتہ بیمار ء
 ماں دل ء کشیت سوز ء ارمان ء

پُریاں من پہ شیخ ءِ فرمان ءِ
 درگج شیخی گوات ءِ درمان ءِ
 اے شمعے بیمار ءِ مرض گران انت
 چیز کے زر ءِ ہجرت ءِ زور انت
 زیادہ اے چک ءِ گردن ءِ مہر انت
 گلگ ءِ پشانک ءِ تپے ہور انت
 سے شپ ءِ سے روج انت نہ وارت ورد ءِ
 کپنگ ءِ ناریت انت چھے درد ءِ
 گند ات نین شو میں گوات ءِ کردار ءِ
 کہ ذال ءِ پریتنگ لوٹیت کلدار ءِ
 من کناں معلوم ملک ءِ سردار ءِ
 احمد ءِ جاڑو ءِ بہ گش دار ءِ
 مجلس ءِ نشنگ پرکنت زار ءِ
 زندیں پلواری تری مئے شار ءِ
 شو میں شیطان ءِ گردن ءِ سوار ءِ
 ناگھاں روچے کئیت شمعے وار ءِ

جاہلیں مرد ء کشت ات بازار ء
 ہست دگہ سے گواتی زبردستیں
 ملا پیر بخش ء جمک آں مستیں
 وعدہ ء کول اش پیر ء ہستیں
 شیخ غلام محمد کینگ ء کستیں
 گوات ء لبان ء ازپشاں گوتیں
 ماں سر ء سیائیں چوٹویے رتیں
 چار ء پنچ مندریکے مدام دستیں
 ماں جنکانی میٹرہ ء تفتیں
 اے سہیں گواتیاں مشورت بستیں
 پتر ء دیوانے شپ ء کشتیں
 آشپانک اللہ داد ء گلے زرتمیں
 گندرک ء بوسوچ دست ء وت برتیں
 شویم شیطان ء لعنتے پشتیں
 چار ء پنچ مہگونگ رد ء تفتیں
 مہلب ء مسک ء انتر اش مشتیں

چامپ ء سلوات ء ڈھلاں ماں بستیں
 چنگ ء سازیاں زیرے گشتیں
 آحسن براہیم ساز کنت ذیل ء
 زیران ترینیت شپ ء نیل ء
 بازے پرینتہ ماں گر ء چیل ء
 ہر گورا ڈھل ء ٹیمبکاں گراں
 ورنہ بانزیاں گوں مزن دُراں
 کرگزگوں لُچ ء لنڈراں پُراں
 بے ہرید ء چو مثل ء ہر سراں
 شپ کہ اتلگ پہ آخری پاس ء
 سازتہ دروگے شو میں ختاس ء
 از دل ء دیر کن فکر ء وسواس ء
 من ترا چیر سوچاں وتی آس ء
 مان دپ ء گُشتگ آپری ذات ء
 گوں وتی حقیں شوہر ء برات ء
 دوشی منا پُند ات گواتی ء مات ء

من ہلاک بیتاں چہ دردؔ بلیات ء
 کہ ء تو سیپ کناں گوات ء
 مسوک ء دازو تو مجن جاک ء
 دپ نہ کش ء کہ گپتگ ء گوات ء
 لگ اتنت ڈھل ء ٹیمبک ء چاپ ء
 شیخ غلام محمد جہد کنت واک ء
 شش سد ء پنجاھے جتہ لائک ء
 ناڈراہ ہما جاہ ء کپتہ بے باک ء
 رند ء وش بیتگ (وت) قدرت ء پاک ء
 اے کناں شک ء غیبت ء گوات ء
 باز ایش پرینگ ماں تہ ء چات ء
 است انت مئے ملک ء دو مردک ء
 نئے چم شود انت ء مئے گشت اللہ
 بیا ات منی مات ء تنگہیں بچاں
 ثا مرئے ات نزیک ء ہے لُچاں
 اے دیم چہ دیم کش انت شے پُچاں

من کناں معلوم ہر کس ء کُل ء
 باز بدئے شیطان ء بد ء بُل ء
 ہر کسی درد ء ویر بکنت اللہ
 کش ات ہیراتے فی سبیل اللہ
 آخری ذالان ء گشاں ماتاں
 پہ یقین باور کس مکنت گوات ء
 عاقبت یک روچے کپ ات چات ء
 ابا بکر ء عثمان ء بہ بکش اللہ
 پشت منی سرداریں رسول اللہ

بکشیانی بابت ء

شکر گراں من کردگار
 اللہ تو نے پروردگار
 دعا ء قبول کن مہربان
 چ دوستی ء سی جزو قرآن
 دائم کشاں حکم، شر ء
 واناں درود ء اکبر ء
 چ مصطفیٰ (ﷺ) پیغمبر ء
 کڈ ، چے سرنامگاں
 گوش ء بدارت عاقلاں
 سوچے دیاں من جاہلاں

نا سرپدیں گردن کشاں
 دل لہڑ کاریت پہ اشاں
 یک فرقے است بگشیاں
 انچوکہ . مکاں گردگاں
 اے بیگ ء بے پردگاں
 چُچ ء لباس ء برھنگاں
 دائم چو جن ء سردراں
 مثل ء چو مہاراج ء وڑاں
 گوں چُچ ء پوشاکاں گلاں
 چہ شریعت ء راہ ء دراں
 اللہ ء فرضاں غافلاں
 مثل ء کمار ء کمالاں
 چرس ء شراباں شاملاں
 اے چارده صدی ء نوبتیں
 ہرج نیم ء جنگ ء شدتیں
 رب ء قرآن بے عزتیں
 اے بگشیانی
 اسلام ء دین اش کشتیں

(اے) شیطان ء بیل ء سنگتیں
 اے فرقہ ء سہماں کن انت
 رب ء قرآن ء یاد کن ات
 مے کسواں دلگوش کن ات
 کیس کثتہ انیں جن ء
 نشہ وتی مات ء گور ء
 افسوس ہے ماہیں گل ء
 مرد جاہل ء حکم ء رویں
 گوں چوٹو ء بکشاں گلیں
 داں نہہ بچ ء بوپ ء تلہیں
 جوان کچنگ ات نکسیں دل ء
 پاد نیت آسہب ء سر ء
 دستے وتی لوپاں گور ء
 بوٹے وراں جسم ء سر ء
 گشنگ ہما ماہیں گل ء
 سوچے دیان بکشی ترا
 پادا وتی بوپ ء تل ء
 جلدی برو روج ء سر ء

اے شوک نہ براہیت پہ ترا
 بید ء ہا گوک ء پس ء
 ہچی نزانتیں شریعت ء
 انچو کہ مثل ء دلوت ء
 دومی ہا بے عبرت ء
 شیطان ء بیل ء سنگت ء
 پرواہ ندرایت عزت ء
 لچ ء حیا ء غیرت ء
 دنیا ہراب گت بکشیاں
 اے ملک ء رواج ء ہپتیاں
 مرد گرگیں من شیریاں
 پشت ء نہ چاریت ذالیاں
 بیل باٹمانی کازیاں
 اے مہذب ء راہ گار سنگ
 مرد ء جنینی چال سنگ
 بیل باٹھے پاد ء سنگ
 شیطانے بیل ء یار سنگ
 یک چادرے بڈے سنگ

سئل ء ماں بازار ء شگ
 اے مہذب ء کش ات در ء
 داں گوادر ء حد ء سر ء
 سائیت وتی بکشاں سر ء
 نذات بلوچانی گور ء
 بوٹاں بدئے ات ہاک ء پُر ء
 ایر کپتگاں من زر گور ء
 تاراج کناں اے منزلاں
 بکشی کت انت ٹک ء نشان
 پشت کپنگ انت گنز ء درآن
 سد مردم انت اُرد ء کلاں
 درست بکشیاں اے ناتوان
 پیداگیں دیم ء پانوان
 مردے کہ نشگ درمیاں
 لعل بخش ء دلبود پہلواں
 نیست انت ترا شک ء گمان
 ملک بکشیاں برتگ تمام
 پُر انت گس ء لوگ ء گدام

پا دا او لعل بخش شیر دیس
 اوکار مے دیمیں وشدیس
 ملک بندری ناماوریں
 واتر کنئیں ماتو دوئیں
 جلدی بُرئیں گور پہ گور ء
 ملک جیوتی داں سولن ء
 یک بکش یے نیلیں ادا
 اے مہذب ء پروشیں رد ء
 شر ء ہراب دیر بنت جدا
 پشت ء پناہیں مے خدا
 بس کن ابا بگر پیر ء
 شکر ء بگر چہ قادر ء
 درست چو نیاں اے ملت ء
 دستان بنداں شریعت ء
 فرض ء نماز ء سنت ء
 لوٹاں خدا ء جنت ء

گدے نام یک شچی بانوریں

مُشگ کتریں دز گہار ء
 دوست ء دسریں ہمراہ ء
 درکپتہ گدے مئے دہر ء
 نامے یک شچی بانوریں
 آنچو کہ چراگ ء روکیں
 بانورچو مثال ء نوکیں
 مردانی سر ء آس روکیں
 ملک ء ممبراں دگوشیں
 ناگہاں کپتگاں من یاد ء
 زرتہ پیسر ء مئے سیاد ء
 سے وال پہ سد ء پنجاہ ء
 زرش داتگ انت یکجاہ ء
 اے گدے بے ستوں شر پتگ
 ماہیں کیگداں دوست پتگ

ملک ۽ ڈسکواں ڈرست زرتنگ
 مہر نگ کچنگ ۽ نارینی
 درداں ماں دل ۽ پڑینی
 لوٹیت یک شپی بانور ۽
 مارا ریش کنگ سائیناں
 چیٹ ۽ پیری کرپاساں
 سہی مرد برو پگاہ ۽
 کوتاہ کن زر ۽ دریاہ ۽
 تر ۽ جست بکن ذلیاہ ۽
 سے وال در ۽ بیار یکجاہ ۽
 (گڈا) دوست ۽ تو منا چوساہ ۽
 وپاں تی گور ۽ یکجاہ ۽
 اگاں ہشک ۽ بیائے تو بیگاہ ۽
 من زاناں تی شپ ۽ جاگاہ ۽
 تراو اپیناں ح ۽ بنجاہ ۽
 معلوماں جنین ۽ ہال ۽
 پرواہ نیست منا تاوان ۽

دستے تگ جت انت میدان ء
 مرد ء چارگ ء دمبرتگ
 ذلیا ہم ہدا ء برتگ
 ہشک ء اتلگ ات تکان ء
 داں مہرنگ نشگ ات کپان ء
 اے گدنیت انا دکان ء
 گشگ دلبر ء گوں مرد ء
 پل نیں وش نیگیں گپ ء
 چہ تو من نہ لوئاں پشک ء
 نزیک ء مہ تند مے چک ء
 دیم ء ات گشان ء تچک ء
 پورو کن مئی اے شرت ء
 کلدار بے ہسایں لکھ ء
 لوئاں من جہاز ء حق ء
 مرد ء گشگ ات گوں ذال ء
 معلوم تو نہی مے حال ء
 بازیں کینگاں کوتاہ کن

پروت شر ترین کارے کن
 دائم تو مش ئے دربار ء
 ترے میگ ء بازار ء
 یکے بد گشیت مرد ء را
 ذال ء اے ہبر بد برتگ
 (کہ) پرچہ تو منا چو گشتگ
 ایشاپی شگ پہ مات ء
 انچو کہ گروک ء گوات ء
 کشیت گسواں گوں مات ء
 ارساں ء مشیت انت برات ء
 (اے) مردے تو منارا دات ء ؟
 وہدے کہ کپیت انت جنگ ء
 انچو کہ گنویں جن ء
 اے دائم چو پکیں مئے جند ء
 دوشی ماں شپ ء یک پاس ء
 ہر دو وپتگیں یک تحت ء
 سے مشتے جنگ پہنات ء

بُر ز ء کپتگاں چے تھت ء
 (منی) پہنات سچ ایت چو آس ء
 مات ء اے ہبر بد برتگ
 پیش ء من ترارا گشتگ
 مند تو مئے گور ء آرام کن
 بازیں گریوگاں کوتاہ کن
 شر انت کہ ترئے گلینگ
 مردے پرترا در گپنگ
 موجیں ہاترا ء دوست پتگ
 پزور ء کڑک ء ، تیاریں
 سبز ء گورگ ء سیاہ تابیں
 دورئے کانگ ء پیش چاڑیں
 ہنج ء چامپگ ء سرکاریں
 نزیک ء گور ء مئے سیادیں
 ماہ ء پنجم ء سیر تیاریں
 جت یک کندگے ماہرنگ ء
 چوں باں من شد ء نی چنگ ء

آرام بیان ء ننداں
 زلفان ء مُشان ء رنداں
 فی بانوری وت ء پر بندان
 گوں مرد ء ہم وتی بچکنداں
 ایش انت آھر ء رندی ذال
 پیشی:- مردماں نیست انت ہال
 انی کپتگ انت نوکیں کار
 شیطان اش کنگ گوں وت یار
 باریں چون بیت دیمی سال
 چوں مائیں بیاں ملک بدہال
 ابا بگر کسو ء گیاں دار
 شعر ء پسو ء رند ء چار

ھوور

شکر چہ خالق ء رحمان ء
 بکشیت در اول ایمان ء
 نوداں بتگ چہ دریاہ ء
 ساهیل بتگ انت بیگاہ ء
 مے ملک ء گیا بے گیت انت
 ھوور ء بے ستونی گورتگ
 انچو آپ زمین ء بتگ
 بُرز ء بُمپداں سر کپتگ
 بکار بے شماری کپتگ
 ھشت چو آرگ ء ایر رتگ
 بازے داتگ ات تاوانی
 بازے کرتگ ات ارمانی
 دیوال پُرشنگ انت لوگانی
 کشت انتے زکواۃ زرانی

نیں کہ ھور اے رگام ء داری
 ہر کس بُمپدانے چاری
 (کہ) کپتگ آتل ء سرجالی
 براہیم از اشاں ء رندیں
 دیوال پیر ء وت ژندیں
 ھور ء ماں زمین ء پُندات
 آ اُستائیں حسین ء کندات
 دیوال ء بلئے کن ، بندات
 باز مرد ء جنگ گپ ء شور
 مئے عمر ء نیت چوشیں ھور
 مارا لشکران ء گُشتگ
 روباہر ء ڈگارے نیشنگ
 انچوش کہ تگردے رُپتگ
 پو پُرے گت ہم آپ ء
 گوک ء میش ورانت نوکاپ ء
 شنگ وت شمل جنت چاپ ء

زُرنگ روغنانی باپ ء
 جمر گرندگاں گوں گوات ء
 زرنگ مے ہزاری بھت ء
 پُرانت مے ڈگار نوکاپ ء
 بندے پُرکت انت گوں چاپ ء
 آنکاڑہ نہ داریت آپ ء
 دھکان ء شریک همکاراں
 بنگار ء جُگاں سرکاراں
 بس کن او ابا بگر گالاں
 توبہ کن خدا ء کاراں

(سنگار)

ستمبر 1991

ڈس

اللہ رحم بکن پہ مارا
 مسکین ء غریب ء وار ء
 دوستی ء رسول ء نام ء
 راہ دے جزے و شگواتیں
 ہورے رب بدے الکابیں
 ملک ء توبدے نوکاپے
 کپنگ پیشکان ء لاپے
 روتاں چست بیتیں باپے
 پادکتیں دل ء سیہ گواتے
 اے زنڈیں مھنت ء بلیاتے
 کش ات مسجد ء ہیراتے
 مولا پہ شتا رحم کنت
 شو میں مھنت ء گار کنت
 مردم وشدلیں واب کنت
 چھمر من ندیت چوشیں وکیل
 اتلگ چو گروک ء گوات ء
 کپنگ پیشکان ء لاپ ء

چاہی مردم ء چو آپ ء
 بازگتگ دل ء ء لاپ ء
 ملک ء کپتگ ات بیماری
 ورد ء مہنت ء نادراہی
 شش تہت آگیں ہمرائی
 ویل ء گپتگاں بانگوائی
 داخل بیتگاں چاژگائی
 (اے) بیماری ڈسیں نادراہی
 ملک ء اتلگ ات داوائی
 جنتیں جُبرگاں اے شاہی
 اللہ گار بکن اے ویل ء
 نیلیت مردم ء پہ سئیل ء
 بیمار کپتگ انت یک مئیل ء
 بازار پیشکان ء شوریں
 مردین ء جنین درست ہوریں
 ماں اے ہسپتال گل ہوریں
 سی ء شش جنین اسکولیں
 شو میں لاپ ء دل مرداریں
 گشتے مے سفر نامداریں

یعقوب ۽ مراد سرداریں
 انگت ڈس شنگ بازار ۽
 باریں چون کنت گوں مارا
 چو دُڑیں تو لگ ۽ چاران انت
 لوگ ۽ پڈلاں پٹا ن انت
 بازیں مردے دیوان انت
 پرچہ شنگ ۽ هاموش ۽
 آنی کہ گرانت ات گوش ۽
 زیر ات بستراں چہ لوگ ۽
 جاگہ است انا اسکول ۽
 نی بُرت انت ۽ ہا جاگاہ ۽
 بوپاں پچ کنت یکجاہ ۽
 یار ات شربت ۽ چوکاہ ۽
 چاہ ۽ روٹی ۽ میواہ ۽
 ویل ۽ داشتگ ات دہ روج ۽
 بیست ۽ گپنگ ات نیمروج ۽
 کپت انت اے مریض بے ہوش ۽
 ویل ۽ ملک سنگ چیر ۽ سر
 مھلوک پتنگ ات درپہ در

داد محمد غم ء پگراں انت
 مارا اے ہبر ارمان انت
 بیمار ء دوا درمان انت
 داکتر اتلگ انت سرکاری
 گوادر داں سر ء پر باری
 نادراہ کچنگ ء ناریناں
 درداں ماں دلاں پڑیناں
 دیم ء سے دموک کارکنت
 بلکیں مہربان رحم کنت
 تسماریں دے وہم کنت
 اللہ رحم بکن پر ایشاں
 بڈ اش لیگ ء چے ریشاں
 مھلوک زحمت انت ء داراں
 انچو کہ کپوت ء نالاں
 اے لاپ ء ء دل ء کرداراں
 کہ تھتانی سرا اش کاراں
 ڈاکٹر نی عزیز ء یاد کنت
 درماناں عجب جوڑ کنت

درستانی سر اے جہد کنت
 دہدے کہ عدا رحم کنت
 بیماراں عزیز دراہ کنت
 نام ء زر کلور ء نوک کنت
 راستیں ء کشاں من بچک ء
 ہراوں بے سائیں لکت ء
 مہلوک آرگیں اے شک ء
 پھریز کس نہ کنت اے ملک ء
 ہر کس ریبھگاں ماں بندء
 پُر انت چہ ہزاری گند ء
 سہبال ات وت ء چے آپ ء
 مہلوک کپنگ ات دُرست لاپ ء
 اللہ رحم بکنت پہ مارا
 بس کن او ابا بگر گالاں
 توبہ کن عدا ء کاراں

تپ

شکر گراں من سد بر ء
 گوں خالقء راہدر برء
 حضرت رسول ء برکت ء
 دستان بنداں ہذمت ء
 واناں درود ء سد بر ء
 سدک ء یقین ء باور ء
 گال گشتگاں من یکبر ء
 کچنگ تپے نی چے بر ء
 ایر کچنگ مورتیں زر گور ء
 گپتے تمائیں پیشکان
 نئے اُرد کلیت نئے کلان
 نئے لب زیریت نئے ملام
 تپ ترا گرات رب ء کلام
 مئے راجے گچنگ گل تمام

اللہ بکن تو وت امان
 لوٹیت نپاد ء گندل ء
 سر بند ء شریں منجو ء
 شو میں تپ ء گپتہ جہاں
 بریسی ء دشتی دُرس تمام
 تپ زہر انا مستوہی مت
 شعبان ء فیہک دست ماں دست
 ہر دو یے گپتاں زہر ء کت
 تپ گوانک جنت او داد خدا
 کواں (۱) اے ملک ء کاودا (۲)
 مارا بدئے چار ناھدا
 پیری کریمداد ء علی
 تاج محمد ء کہدہ ولی
 تکلیفے گت زیادہ علی

گوانکے جت انت پیر ء ولی
 نے ڈاکٹر ء گت کاملی
 موتے نصیب بیت شاملی
 شو میں تپ ء کرتگ کمال
 ژندے گت انت سیٹھ ء ہمال
 بیت گوں نواب ء کیل ء کال
 تکلیفے گت زیادہ پہ ہال
 گل محمد ے دات پہ ڈگار
 بازے کتگ پریات ء زار
 بچگ گوں رحیم بخش ء دچار
 (کہ) تو وت کتگ گوں من کرار
 گواں! منی امب ء انار
 جلدی وتی کیس ء نی بیار
 زہر گتگ ات تپ بے امان

زرتے وتی تیر ء کمان
 گپتے مرادے ناگھاں
 شہدیں دپ ءے لرزیت زبان
 قاصد چمود بیتگ تچان
 بیار ڈاکٹر ء تو یکدمان
 رپتے تپ ء ہوش ء امان
 حال ء بہ گپتیں پیر ء
 مرد رپتگاں پہ ڈاکٹر ء
 بارے وتی پرگت ہر ء
 گور موٹے داتے شاعر ء
 ناگھاں پہ حکم ء قادر ء
 ڈیکتے بدات گوں مہتر ء
 داتے سلاے پیر ء
 نشت ناگمان ء پتر ء
 حالے بدے کہدہ مرا
 دلمازگاں من چے بر ء

داراں دو ماہ ء تئی گورء
 تپ اتنگ ات گوں لشکر ء
 چکاں بیار ات بستر ء
 زاناں تپ ء گپنگ مرا
 ہیلت کن نئے پہ ڈاکٹر ء
 دانکہ دو ماہ ء یکسر ء
 بیماری کشتہ مہتر ء
 درداں ہلاں بیت چے بر ء
 بتگ تپ ء میان ء قطار
 زرتے وتی دست ء دوکار
 بازے کنگ راہ ء پتار
 پیگ گوں مہلوک ء دچار
 گشتگ تپ ء گوں گلگ ء
 زور ء مدے باز ننگ ء
 رئیس داد شاہ ء گنگ ء
 حج کس مکنتیں جیردوء
 تپ مستیں انچو لیزو ء
 کپنگ فقیر ء میرو ء

س ۽ چارے پرینت پہ رد ۽
 بوپ ۽ نپادانی تل ۽
 بیرو تپ ۽ گرتگ پدا
 پریات ۽ زاری ۽ صدا
 کپنگ جنینانی رد ۽
 مرداں رواں کایاں زر ۽
 ذال کپنگ انت تھت ۽ سر ۽
 پہ گندل ۽ ہید نہ کنت
 امب ۽ انار سیر نہ کنت
 دعا شاعر ۽ کار نہ کنت
 شو میں تپ ۽ گار نہ کنت
 بارتے ہدا دیر نہ کنت

.....

کَلک

تعریف کنناں اللہ ء
 صلواتہ پہ رسول اللہ ء
 کپنگ کُلکے بے ڈاہ ء
 تشگ پیشکان ء ماہ ء
 ملکے کپنگ ات ہر جاہ ء
 سنلی رچگاں پہ راہ ء
 الداد گوں پساں ہمراہ ء
 آپ ء کشگ ات چہ چاہ ء
 ڈیکے داتگ ات بیگاہ ء
 الدادے رینت تاں ساہ ء
 پس مے بتگ انت یکجاہ ء
 شوانگ کپنگ ء نادراہیں
 بے جان انت پدا بے ساہیں
 ملا گوں پساں بیگاریں
 الداد میگ ء نی جگی
 ہمت روج پنگ ات تنی سکی

زھرگ مان وجود ء تڑکی
 گلگ زہر کنی در کچنگ
 اتلگ شاعرے در گچنگ
 کیسین چادرے پر داٹگ
 شکرے کہ من ءے ہالداٹگ
 لوگ من عبدک ء سوج داٹگ
 از گند گراٹگ ء آسایاں
 شو میں گلگ ء پاسایاں
 تاجلیں در اتلگ بتی
 زرت انت یے کپات ء کھی
 گنداں دادخدا ء مٹی
 زیادہ ماں وجود ء کھی
 کوآں تئی نپاد ء رتی
 دہ روچاں ہمودا جلی
 گلگ چو مثال ء تیر ء
 دیم پہ آدم ء باد گیر ء
 چلی گچنگ انت بے پیر ء
 وارتمیں شکل ء گوں شیر ء

مُشنگ آدم ءِ چو رند ءِ
 مارا تو مدے گوار گند ءِ
 روغن نیست انا مے هد ءِ
 گتا ءِ بگوز سرهد ءِ
 مُشنگ گلگ ءِ او واجہ
 پیرمہ بدے مے باج ءِ
 پرچہ وپتگ ءِ دراج دراج ءِ
 ہپت روج ءِ بہ نشتیں راج ءِ
 گلگ چو مثال ءِ جٹ ءِ
 وارتن روغن ءِ گوں بٹ ءِ
 راہ ءِ ازدو دیم ءِ گٹ ءِ
 چو پان انت گون ءِ دزلت ءِ
 گلگ رپتگ ات پرباری
 مردے درست گت انت بیگاری
 لوگے گرتگ انت سرکاری
 نی ماش ءِ روغنانه چاری
 گلگ زهرن ءِ چو مست ءِ
 محمود کپتگ ءِ ماں دست ءِ

انی کہ کناں ءے جُست ء
 روغن تئی کِنک ء است ات
 محمود ء بکشتیں چوش ء
 دستے سکت کتیں ماں گوش ء
 گلگ تو بہ رپت ءے ہوش ء
 تو مارا کپنگ ات بے ہوش ء
 گستا ء بہ مند ہاموش ء
 گلگ وپتہ گوں حاجی ء
 کپتہ میتگ ء دراجی ء
 درستیاں گپت وتی باجی ء
 گلگ رپنگ ات در ایش ء
 جُستے گت دلک درویش ء
 سالونکیں حسن ہاموش ء
 یور تو روغن ء گوں موش ء
 گلگ اتلگ ات یک مُشت ء
 مرچی کپنگ ات ماں گشت ء
 پیش ء من شمارا مُشتہ
 بیار ات روغن ء چہ دشت ء

پست روج ء ہمودا نشہ
 ارد ء نہ کلان یے اشته
 زہر مہنگ حسن تکرار ء
 گلگ تو درا پر بار ء
 پرچہ نشگ ء بازار ء
 مارا داتگ تو بیگار ء
 چوپان ء گلون ء کاتار ء
 شپان ء سر ء ماں گار ء
 گلگ درنشگ سران ء
 تاجلی چداں گران ء
 در کپتے رجب دکان ء
 (داں) نشگ مجلس ء دیوان ء
 ڈیکے داتگ گوں ہیوان ء
 درکپنگ رجب مینان ء
 گلگ تو گنوک ء بے ہوش !
 پیریں مردیاں دلگوش
 سہتے نند ء تو بوہاموش
 پاکیں روغن ء ماش ء نوش

گلگ بے ستونی زہر انت
 بہادر ء دو روچیں گار انت
 چیزے گلگد ء وادار انت
 نند ما کسوانے کاریں
 گلگ زہر کنی مینان انت
 مارا اے ہبر ارمان انت
 بہادر پتو ء مہمان انت
 تشنگ گوں یلاں دیوان انت
 اوداکہ حسین ء بان انت
 بہادر ء بکشتیں ترانیں
 خالق مے سر ء رحمانیں
 ہیک ء روغنے درمانیں
 گلگ اتلگ ات بے نگ ء
 لانکے بتگ ات پہ جنگ ء
 دستے سک کنگ ماں دنگ ء
 بہادر کپتگ ات چہ درنگ ء
 نالی چو گشوکیں چنگ ء
 بہادر ء کنگ رند ء ہوش

لائے بتگ ات ہول ءِ پُوش
 گپتے گلگ ءِ چچی گوش
 فرض انت تئی سر ءِ مرک ءِ گوش
 گلگ مشکلیں جنت سر سر
 باری گرتگ ات گیگ ءِ گور
 گپتے پسو ءِ مرد ءِ ہر
 راہے تچک کتگ سُنٹ ءِ سر
 گوستہ از گیابیں کور سر
 مند ءِ حال انے سوج ءِ سر
 پُشتاں گلگ ءِ بال ءِ پر
 بسکن او ابا بکر بزرگ
 پیش ءِ پتگ ئے ماہیگ گر

تکس

دست بنداں گوں قادر ء پریات کنناں
 مصطفےٰ پیغمبر نبی ء یا ت کنناں
 آخری روچاں پہھیال بیگاہ کنناں
 گلین اھولاں گوں شماگپتار کنناں
 ناخدازہر انت بے ستون ارمان کنناں
 گوادر ء سُر داں پیشکان پریات کنناں
 بیل کلیلیاں مہیل ہے چار موٹیں رو ء
 اے تکس نیلیت ہذمت ء میداں ماں زر ء
 دائم ء فوج ء لشکریں تریت ماں گر ء
 مثل ء چومور ء ئے سُریت ماہور ء تل ء
 لٹ ء لوتارے دائم ء لکیت ماں سر ء
 قوم انت فرعون ء غرق انت ماں دریاء ء
 باز کنت بیش کاری تکس میدانی گور ء
 پتئی مرک ء ہر کس بیت شاداں مان زر ء

جانشو بیگاراں نا خدا بڑ نیگاں دل ء
 بندیک ء کارچاں بیارات ء نزیک ء گور ء
 چار ء پنج ورنا نشتگ ات ماہور ء رد ء
 در نہ بنت وائی مرد شپ ء گٹ انت پیسر ء
 مے دعا ایش انت گوں خدا وند ء قادر ء
 اے تگس زرد آپ ء جتیں مرتیں ماں در ء
 مثل ء چو اپتار ء تحیت کوہانی تل ء
 تو تکسے ء ! بلن وتی شیری گرگ ء
 امبر ء سال ء مید ترا نئیل انت ترگ ء
 ہرگ اش گوں انت پہ تئی پاد ء بڑگ ء
 دست ء ماتو سیپ نبیت چار موٹیں تگس
 ساچگیں در ء بڑتگے مے جان ء پئس
 دودپ داریت ماں ہمک ڈول ء کار کنت
 مکڑواں وارت ء دائم ء درآں پراہ کنت
 مفت ناحق ء مردم ء تاوان دار کنت
 گلہیں اھوالوں داد ہدا نشتگ واز کنت

دست بندیت گوں قادر ء پر یات باز کنت
 ماں سُء شیریں عبدالصمد دست ء وار کنت
 گوادر ء سُء داں پیشکان معلوم دار کنت
 شاعر ء گندیت قصہ ء توسیپ باز کنت
 اے تکس گوں ما زیادہ ء کیلئے ء کال کنت
 شاعر ء دعا ء گر خدا مستجاء کنت
 اے تکس چار موٹ ء تمام مُلکاں گار کنت
 ہر کس وقتی لوگ ء زرگواراں و شیں واب کنت
 بس کن او ابا بگر کہ دل ہمک ڈولیس شور کنت
 نیں کہ تئی گپیں اے تکس ہوش ء سار کنت

(آساپ)

جون 1993

دریائی ککڑ

روچے نشتگاں شادان ء
 گپ ء مجلس ء دیوان ء
 اتلگ ناخدا دگران ء
 کسو احمد ء گت مانا
 عبدک پہ گورے گریوان ء
 بریسی عبداللہ متان ء
 شہداد ء عمر منیداں ء
 شاعر بیا بکن مے تران ء
 جملہ اتلگ انت داوائی
 کچنگ زیاپتے دریائی
 داتگ احمد ء اے گوائی
 زرتگ ککڑ ء رسوائی
 پرمارا نہ منگ ماہی
 زیادہ کلکنانے جاہی
 مرداں ساچک ء پرمانی

سہی نشکس بیگانی
 یک درے نہ بیتیں وائی
 گوں ما احمد ء چو گشتہ
 ماہ ء چارده ء نہہ بیتہ
 چاریت احمد ء ہیرت ہیرت ء
 گنداں کلڑیں بے سیت ء
 گپتہ گلگنی گزینتہ
 ماہور کچنگ ء چرینتہ
 بُرتہ کابلوشکے داتہ
 لگرو شوم ترا را پٹیں
 درمان تئی چگردیں لٹیں
 ذات ء کابلوشک تئی مٹیں
 راہ تئی شابی ء شرگٹیں
 پریات کناں گوں پاک ء
 دپ تئی پڑبات چہ ہاک ء
 جاگہ تئی بہ نندی پشٹیں
 شر ات کہ خدا ء گشتیں

آسیابی تراا دُرشتیں
 لگڑ ترا کناں ما سُنْد ء
 یاد کن خالق ء سوگنْد ء
 مے ملک ء درا یک گرند ء
 ترا بیگاہ ء بکنداں مرچی
 پرمایاں ہلور ء مرچی
 تئی دُمب ء چہ بُن ء ءے گرچی
 لگڑ تو کتگ پیشکار ی
 مید تو کُرتگ انت بیگاری
 شالا ترا گرات بیماری
 لگڑ ترا جتیں زرد آپ ء
 تیرے لگتیں تئی لاپ ء
 گوکین ترگیں تئی سراپ ء
 مند انت چار ء پنچ وت برات ء
 وان انت تبت ء آیات ء
 نالاں گوں خدا ء ذات ء
 واناں صد درود سلوات ء

گار کن ککڑ ءِ زریات ءِ

جملہ اولیا مکانی

پیر ءِ دستگیر نامانی

(من) سوالیگاں شے دُرستانی

نند ات بیا دُراہ یکجاہ ءِ

پنت ءِ سنت ءِ برجاہ ءِ

ایمان ءِ یقین برجاہ ءِ

دعا ءِ لوٹ ات چہ اللہ ءِ

گار کن ککڑ ءِ چے جاہ ءِ

یا غرقے کن تہہ ءِ دریاہ ءِ

یا شپے منتکانی چاہ ءِ

داں نام ءِ کس مکپت ہج جاہ ءِ

بس کن او ابا بگر گالاں

توبہ کن خدا ءِ کاراں

.....

روباری رحمت

بیا او خدا بخش شیر دلیں
 رو بار ء کہدہ عادلیں
 دلگوش بکن میر عاقلین
 گپے گشان ات دلجمین
 دنیا شنگ بے حاصلین
 مردے در اتلگ سمبلین
 رحمت ء جمک ناشرین
 شیطان ء مٹیں بز دلیں
 سرپد بکن اے رحمت ء
 نیلیت غریب ء بزرگ ء
 مفت ء مڑیت گوں مردم ء
 انجامے شر نہ انت آخر ء
 یک روچے اتلگ مسجد ء
 ماں پیشکان ء بندر ء
 پ دست نماز ء ہاترا

نشنگ منی راستیں گورا
 ہگل ء گزیں مرد منا
 اے رحمت انت کہ جمبگیں
 مثلاً گنوک دیوانگیں
 چو پاچن ء لولارگیں
 مارا گشیت اے گر ء کور
 تو رحمت ءے کوھی بگور
 روباہ ءے شیطانیں سلور
 (تو) پرچہ کن ءے چوشیں بدی
 تل مسجد بیگ انت ہر کسی
 اے رحمت ءے زرتگ ردی
 گوں من مکن سر پہ سری
 بندان ءے (یک) پالامے ہڑی
 یلدے گنوکی گزگاں
 آچپ ءے راستیں ملگاں
 نیکی بکن کہ شر تریں
 تو وت خدا ءے بندہ ءے

پاکیں رسول ءِ اُمت ءِ
 چو رحمت ءِ و شِ نبیت
 گالبدی ءِ گیشِ نبیت
 نین کپتگیں من تو دچار
 رحمت بہ نند گوشاں بدار
 اے ہینزک ءِ مشکاں مچار
 باز کن انت برمش ءِ توار
 تو آپاں کن ءِ دوگاں ہوار
 شیراں کن ءِ مپت ءِ زوال
 جکسیت تنی نام ءِ توار
 رحمت! خدا وند ءِ بچار
 روبر ءِ زیارت چچی کیں
 خیرات ءِ و ہد ءِ مچی کیں
 داوا ءِ جنگ ءِ مستی کیں
 روبر ترا دلگوشِ انا
 گند ات کہ رحمت چون کنت
 شیطان ءِ گوں وت ہورکنت

دادا ء جنگ ء جوڑ کنت
 پرورشیت سراناں ہون کنت
 روبر ء نام ء نوک کنت
 اے مرد دراتنگ آخر ء
 رحمت گوں پاگ ء پرگ ء
 نیلیت غریب ء ترگ ء
 بس کن ابا بکر پیر ء
 یلدے مڑوکیں رحمت ء
 اے بیر تئی گیتاں شاعر ء
 بازی اش گت چو کاپر ء
 اے نام تئی ایریں دپتر ء
 رحمت تاں روز ء مہشر ء

کہدہ کریم دادِ عواستا

بیا او ابا بگر بلبلیں
 مئے دوست ء ہمکار عادلیں
 دنیا شنگ بے ہا سلیں
 مئے دل مدام باٹ ء بلیں
 مہلوک چنان ء جاہلیں
 جنگ ء جدال ء کاہلیں
 گوش ء بدار شاعر یلیں

نادان پرے کار ء گلیں
 اللہ ء فرضاں غافلین
 جزماں کہ کارے باطلین
 گڈی چے گالاں بیا تو آج
 از من مہ بے تو دیر ء دراج
 کپنگ دگہ نوکیں رواج
 نیست انت ہے درد ء علاج
 ہرچ نیمگ ء جنگ ء فساد
 دان ء شکر بیت انت زکات
 گمناک اتنت مے دوست بے برات
 ملک بادشاہ ء نیست میا ر
 جھلی افسر زر مزار
 وت ماں وت ء بیت انت دچار
 نیست انت غریب ء گیگ ء وار
 (اے) داناں براں ایرانی سوار
 (نی) گڈے چے گالاں گوشدار

مردے دراتنگ آخر ء
 ماں پیشکان ء بندر ء
 کہدائی زیب ایت مہتر ء
 نامے رواجیں ہر گور ء
 شنگیں ماں مورتیں زر گور ء
 گوادر داں حد ء کپڑ ء
 مکران داں حد ء کور سر ء
 تارپ زیبائیت یل ء
 داد کریم ء افضل ء
 سد مرحبائیں شیر دل ء
 دائم سواریں گلگل ء
 شنگ گوں براتاں وشدل ء
 شہدیں زبانے بلبلیں
 داد کریم دانشوریں
 گوں افسراں دست ء گوریں
 دیوان ء عدل ء پیسریں
 کہدائی ء مرد ء گریں

راج ء ء قوم ء رہبریں

ماپہ مدام نام نئے زریں

پتر پہ مہمان ء دریں

غلہ ء گوشت ء لنگریں

چو حاتم ء ناماوریں

سوالیگ کایاں بے دریں

لنگ ء جنوزام سردریں

ہرکس چمود ء شیکریں

داد کریم وت ماں وت ء

بندیت گوں راج ء سنت ء

شیر انت غریب ء ملت ء

یارب بدئے تو عزت ء

پہریزے نقص ء شدت ء

حضرت رسول ء برکت ء

داد کریم ء خوش خصال

ہرجاہ شنگ اے مرد ء ہال

گوں افسراں کنت کیل ء کال

یارب ! بہ یکشے زر ء مال

پہ دوستی ، صاحب جمال
 ہر وہ کہ نندیت مجلساں
 ویش تئی دڑیں لساں
 دوستیں غریب ء بے کساں
 نیکہ پہ تعریفے کشاں
 ایر انت ہے جوان ء نشاں
 زیبا یاں ہوت ء پھر ء شان
 مردے مدام پہ ہمت انت
 فرض ء نماز ء سنت انت
 دروگ بند ء دُز ء گنت انت
 اے نام ماں گنڈاں جکتیں
 وار ء جنوزام رُعب اتیں
 عرض اش گوں نوجوان ء کتیں
 چار روچیں . ما بے نیامتیں
 بازیں شد ء مازحتیں
 اے ہال کہ ہوت ء اُشکتہ
 درخواستے جلدی لکھتہ
 گوں ناظم ء عرضی شتہ

جبری پُجان گے جتہ
 مہلوک شُد ءِ تکلیف گتہ
 نوکیں گندم پچ گتہ
 از گندم ءِ بارے گتہ
 (نیں) گاڑی چموداں درشتہ
 روج ءِ زوال ءِ پُنجبتہ
 مسکین ءِ وار ءِ گل کتہ
 (کہ) پہ ما خدا ءِ روج گتہ
 رندگیں مرداں ہوش گتہ
 (کہ) داد کریم ءِ چوش گتہ
 نامے بلوچی نوک گتہ
 اے چارده صدی ءِ نوبت انت
 ہر نیم ءِ جنگ ءِ شدت انت
 مردے بگپت از وت گتے
 کنت پہ غریب ءِ ہذمتے
 لوگ ءِ مہ نندیت ساتے
 آباد بکت یک ملتے
 بند انتے رند ءِ تہمتے

داد کریم دلاوش بدار
 ڈیل ء بکن صبر ء کرار
 هاموشی ء کن اختیار
 مہلوک ء گپاں گوش مدار
 چو صابراں بے بردوبار
 دژمن کن انت آج تو کنار
 مکاریں دنیا بے اعتبار
 سبزیں مثال ء گل ہزار
 کدر ء زرینی زیدار
 تائید ء توکاں کنت کنار
 مثل ء زنائیں مکردار
 جو د ء ے کنت پشت ء سوار
 رند چہ دو پنچ روج ء بچار
 مرد ء ے جنت پشت ء ڈگار
 بیگانہ کنت بیل ء یار
 ایشاں اے دنیا ء مدار
 مے آخری گالاں شمار
 ڈیل ء بکن تو ہوش ء سار

دیرما ۽ کاینٹ انت روار
 اودا ترا نیست انت سہار
 یاد کن خدا ۽ بار بار
 پہ دوستی ۽ تو تاجدار
 شیطان ۽ از مادیرہ مدار
 (مے) جملہ گناہاں در گزار
 بس کن ابا بگر دیر خیال
 چو بکبل ۽ ڈول ۽ منال
 شر گشتگاں تو شعر ۽ گال
 جوڑینگ انت تو میم ۽ دال
 دستاں بہ بند پہ لم یزال
 (تمی) ایمان دعا ۽ کنت سوال

بریس و ناظم و پر بند

مرگ و ش الہانیں سنگ و باور کن
 بانزلاں بند و نام و سئیل و کن
 کوہ پشت و و بریس و پاد مال کن
 ناظم و جہانگیر و سلام سر کن
 گل منی احوالاں بروبر کن
 نام و عباس و، کاگد و در کن
 (بکشی) توتی گیدار و چن و شر کن
 گیدار و دور و پلمن و لکت کن
 محمد و چاکر ہاتر و جم کن

کاراں پہ صبر ء تاکت ء گڑم کن
 ملک ء سرہنگ ء دلجم ء گپ کن
 ناظم ء بریس ء بدن ء در کن
 بارے چو چار پادیں حر ء پر کن
 ماں گیا بان ء جنگل ء سر کن
 ناظم ء جہانگیر ء داں ستک ء باور کن
 نئے چوشیں نامرد ء دل ء پر کن
 سالونکیں عباس ء سلام سر کن
 طالع ء بخت ء قسمت ء وش کن
 گوں وتی براتاں حکم ء شریعت کن
 ناظم ء گپاں کس نہ بیت راضی
 اے مرد ء نہ دیتگ شریعت ء قاضی
 بے سریں سوداہاں وتے سازی
 پہ عمر بشام ء مہ بند پہراں
 دائم ء چیرانت پہ ناظم ء کاراں
 کاگدے دست انت تزیت بازار ء

من زاناں عمر تئی گنت ء زار ء
 عمر ترا کشتیں ماں پارسی ء دار ء
 بُرتیں اوداں ترا نزع چہبار ء
 شرانت عباس کش ایت او پار ء
 اِمبراں بکش ایت تو، بہ چار مارا
 پہ چشیں مرد ء تو مہ بند پہر ء
 اشگ مے گوشاں دگہ حالے
 پہ دگہ شگل ء نوکتریں کارے
 ناظم ء گشتگ من گراں ذالے
 گواتی یے است انت گوادر ء شہر ء
 نیمے بتگ پہ ہے کار ء
 ناظم ء جمبینگ وت ء پہک ء
 کہ من گراں اتم و ہے ذال ء

..... ختم شد

چاپ ہوئیں کتاب

نام :	ڈاکٹر فضل خالق	شاعری	دل گداز
پتہ نام :	عبدالحق	شاعری	کوگر
تنگ عجاہ :	آبرو کچ	ناول	ہر ساعت چکاس
پیدائش عروج :	۲۸ مئی ۱۹۵۸	رجائیک شاعری	کچن سچ
وانگ :	ایم بی بی ایس (بولان)	رجائیک ڈرامہ	میڈیا
		رجائیک ڈرامہ	کرد سٹیل
		رجائیک ریشٹا تک	بادشاہ
		(گیدی پر بند)	بتلگ انتہا سچ

نز آرتھیں کتاب

لال بخش پانوانی	مللی برہیں چادر
حافظ ابراہیم پیشانی	امبھی سنگ بانگواہ
ملا ابراہیم کھٹی	زرکش

چاپ نہ ہوئیں کتاب

بلوچ بامردانی کتہ	دندان کچھیں مروراد
بلوچ ہیشہ کاروانی خاکہ	رکھیں نوو

بلوچی اکیڈمی کوئٹہ